

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 19. studenoga 2006.

Samostani kontemplativnog ivota su oaze Duha

Draga braćo i sestre!

Prekosutra, 21. studenoga, uz liturgijski spomen Prikazanja Blaene Djevice Marije u hramu, obiljeit ćemo dan *Pro Orantibus*, posvećen svim klauzurnim redovničkim zajednicama. To je prigoda da zahvalimo Gospodinu na daru tolikih osoba koje se, u samostanima i samotištima, u potpunosti posvećuju Bogu u molitvi, u šutnji i skrovitosti. Poneki se pitaju koji je smisao i koja vrijednost njihova postojanja u našem vremenu, u kojem ima toliko mnogo hitnih situacija gdje bi se valjalo suočiti sa siromaštvom i oskudicom. Zašto se "zatvoriti" zauvijek među zidine samostana i tako lišiti druge vlastitog doprinosa sa svojim sposobnostima i iskustvima? Kakav učinak moe imati njihova molitva u vidu rješenja tolikih konkretnih problema koji neprekidno pogađaju čovječanstvo?

Ipak, i danas doista nemali broj osoba, izazivajući često iznenađenje među prijateljima i znancima, napuštaju svoje profesionalne karijere, ponekad prilično uspješne, kako bi prihvatile strogo pravilo klauzurnoga samostana. Što ih potiče na tako zahtjevan korak ako ne činjenica da su shvatili, kako poučava Evanđelje, da je Kraljevstvo nebesko "blago" radi kojega se doista isplati sve ostaviti (usp. *Mt 13,44*)? Doista, ova naša braća i sestre tiho svjedoče da je posred svakodnevnih događaja, ponekad prilično stresnih, jedina podrška koja nikad ne popušta Bog, neboriva stijena vjernosti i ljubavi. "Todo se pasa, Dios no se muda" (Sve prolazi, Bog se ne mijenja), pisala je velika duhovna učiteljica sveta Terezija Avilska u jednome svom poznatom tekstu. Pred tako raširenom potrebom, koju mnogi osjećaju, da se izađe iz svakodnevnog kolotečine velikih urbanih središta u potrazi za prostorima prikladnim za tišinu i meditaciju, samostani kontemplativnog ivota nude se kao "oaze" u kojima čovjek, hodočasnik na ovoj zemlji, moe bolje zahvatiti s izvora Duha i napiti se na svome putu. Ova mjesta, stoga, premda na prvi pogled beskorisna, zapravo su nezamjenjiva, poput zelenih "pluća" nekog grada: svima čine dobro, pa i onima koji u njih ne

zalaze ili čak za njih i ne znaju.

Draga braćo i sestre, zahvaljujemo Gospodinu, koji je u svojoj providnosti htio i muške i enske klauzurne zajednice. Ne dozvolimo da im uzmanjka naša duhovna, ali i materijalna pomoć, kako bi mogle izvršiti svoje poslanje odravanja u Crkvi ivim iščekivanje Kristova povratka. Zazovimo stoga zagovor Marijin. O spomenu njezina Prikazanja u hramu promišljat ćemo o njoj kao Majci i uzoru Crkve, koja u sebi sjedinjuje oba poziva: djevičanstvo i brak, poziv na kontemplativni i poziv na aktivniivot.